

laga seggi kats, kolm ehk nelli hääd wilja-saki annap, ent sis om ma ülli lahjas lännu, ei kas-wata ennämb rohto karjale, egga wössu, ent sääl kaswap ennege kuiw sammel nink ajap henda lajale. Wäeta sis sedda maad kül mitto ajastaiga, temnia saak saap ikkes ülli kassinas jáma.

Oh armas poig! kuis våga mul wallut südda, kui minna mõnnikord leuvajat sel ajal te-käugi páál olli, nink kütuisse suits mul hõngu kinni pand. Sis mötlesi minna eši henne man; ni sadame meie eši henda önnetusse sisse; meie pallotame omma ma våe nink jõwo ärra, mis meid kiki häste toidas; meie pallotame tuhhas omma warriku nink wössu, min-laga meie omma leiba wöisse kùtsada nink tar-ret kutta, ja sedda kik teme ütsinda rummalus-sest, fest et keake meid ei öppeta, et meie sedda kõlbmata wisi mahhajättasse, nink ni tullep önnetus nink waisus meile nink meie laste latsile. Kige ennämbaste wallotap mul südda, kui min-na Wörro ma-konna pále mötle, kui ma-pind muidoke våga ðhhukenne om, mes rahwas sääl ütte aino kõrraga iggawes ärrapallotawa nink sisiki weidi wilja sawa. Mes peap fest kül ed-despäidi sama!

Hopis töine luggu om neil, kui ma-pind kolm kõteri ehk terwe künar musta mulda súg-gaw om; sääl ei olle tarbis, kütuisse pallotamisse man ni pesglük olla; fest et sárast maad Issand

nida om önnistanu, et perran pallotamist weel kül wäkke perra jáab, mis mitte ennege rohket kütisse wilja ei anna, enge ka perran sedda weel, kui tedda wäetadas, suggulikkus jááp.

Wanna kubja Jani poig Tõnnis teggi om-ma eša öppetisse perra, nink kui kuus ajastat mõda olliwa, olli Tõnnis ûts neist kige nõukam-bist perremehhist Perna wallan.

M.